

REPUBLIKA HRVATSKA
DRŽAVNI URED ZA REVIZIJU
Područni ured Zagreb

**IZVJEŠĆE O OBAVLJENOJ REVIZIJI
PRETVORBE I PRIVATIZACIJE**

JELEN, ZAGREB

Zagreb, listopad 2002.

SADRŽAJ

strana

1.	ZAKONSKA REGULATIVA	2
2.	OSNOVNI PODACI O DRUŠTVENOM PODUZEĆU	2
2.1.	Podaci o društvenom poduzeću	2
2.2.	Statusne i druge promjene	3
2.3.	Vlasnički povezana društva	3
3.	REVIZIJA POSTUPKA PRETVORBE	4
3.1.	Odluka o pretvorbi	4
3.1.1.	Razvojni program	5
3.1.2.	Program pretvorbe	5
3.1.3.	Izveštaj Službe društvenog knjigovodstva Hrvatske	6
3.1.4.	Elaborat o procjeni vrijednosti poduzeća	6
3.2.	Potvrda o suglasnosti na pretvorbu	9
3.3.	Provedba programa pretvorbe	10
3.4.	Upis u sudski registar	10
4.	PROMJENE VLASNIČKE STRUKTURE NAKON PRETVORBE	11
4.1.	Dionice s popustom i bez popusta	11
4.2.	Dionice iz portfelja fondova	12
4.2.1.	Dionice iz portfelja Fonda	12
4.2.2.	Dionice iz portfelja mirovinskih fondova	14
4.3.	Otkup i prodaja vlastitih dionica	15
5.	VLASNIČKA STRUKTURA U VRIJEME OBAVLJANJA REVIZIJE I POSLOVANJE DRUŠTVA	16
5.1.	Vlasnička struktura u vrijeme obavljanja revizije	16
5.2.	Podaci o poslovanju prema temeljnim financijskim izvještajima	17
6.	OCJENA PROVEDBE POSTUPAKA PRETVORBE I PRIVATIZACIJE	20
6.1.	Ocjena postupka pretvorbe	21
6.2.	Ocjena postupka privatizacije	21
7.	OČITOVANJE ZAKONSKOG PREDSTAVNIKA PRAVNE OSOBE	23

REPUBLIKA HRVATSKA
DRŽAVNI URED ZA REVIZIJU
Područni ured Zagreb

Klasa: 041-03/01-01/390
Urbroj: 613-01-02-02-13

Zagreb, 3. listopada 2002.

IZVJEŠĆE
O OBAVLJENOJ REVIZIJI PRETVORBE I PRIVATIZACIJE
DRUŠTVENOG PODUZEĆA JELEN, ZAGREB

Na temelju odredbi Zakona o državnoj reviziji (Narodne novine 70/93, 48/95, 105/99 i 44/01) i Zakona o reviziji pretvorbe i privatizacije (Narodne novine 44/01) obavljena je revizija pretvorbe i privatizacije društvenog poduzeća Jelen, Zagreb.

Revizija je obavljena u razdoblju od 9. svibnja do 3. listopada 2002.

Postupak revizije proveden je u skladu s revizijskim standardima Međunarodne organizacije vrhovnih revizijskih institucija - INTOSAI (Narodne novine 93/94) i Kodeksom profesionalne etike državnih revizora.

1. ZAKONSKA REGULATIVA

Proces pretvorbe i privatizacije reguliraju sljedeći zakoni i propisi:

- Zakon o pretvorbi društvenih poduzeća (Narodne novine 19/91, 45/92, 83/92, 16/93, 94/93, 2/94 i 9/95),
- Uputa za provedbu članka 11. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća (Narodne novine 26/91),
- Zakon o Agenciji Republike Hrvatske za restrukturiranje i razvoj (Narodne novine 18/90, 47/90, 52/90, 19/91 i 29/91),
- Zakon o Hrvatskom fondu za razvoj (Narodne novine 18/90, 42/90, 19/91 i 29/91),
- Zakon o Hrvatskom fondu za privatizaciju (Narodne novine 84/92, 70/93, 76/93, 19/94, 52/94 i 87/96),
- Zakon o privatizaciji (Narodne novine 21/96, 71/97 i 73/00),
- Pravilnik o prodaji dionica, udjela, stvari i prava javnim prikupljanjem ponuda (Narodne novine 44/96),
- Zakon o trgovačkim društvima (Narodne novine 111/93, 34/99, 121/99 i 52/00), te drugi propisi.

2. OSNOVNI PODACI O DRUŠTVENOM PODUZEĆU

2.1. Podaci o društvenom poduzeću

Društveno poduzeće Jelen, Zagreb osnovala je Vlada Narodne Republike Hrvatske u lipnju 1950. Započelo je radom kao zanatska stolarska radionica i radionica za punjenje lovačkih patrona s 20 zaposlenika, a u svom razvoju promijenilo više organizacijskih oblika. Koncem 1973. ustrojava se radna organizacija Jelen s osnovnim organizacijama udruženog rada - Stolarija, Metaloplastika i Zajedničke službe. Osnovna organizacija udruženog rada Stolarija izdvaja se 1977. iz radne organizacije Jelen i udružuje s Prigorkom-Sesvete, Zajedničke službe postaju Radna zajednica, a Metaloplastika se ustrojava kao radna organizacija Jelen bez osnovnih organizacija udruženog rada.

Društveno poduzeće Jelen s.p.o. (dalje u tekstu: Poduzeće), matični broj 3216888, upisano je u sudski registar u prosincu 1989., pod brojem Fi-4236/89-2. Sjedište Poduzeća je u Zagrebu, Štefanovečka 2.

Djelatnosti Poduzeća su:

- izrada i oblikovanje brizgane ambalaže i predmeta iz plastike, te puhanih i vakumiranih plastičnih predmeta,
- izrada municije za zračne puške dijabolo,
- izrada metalne ambalaže, galanterije, suvenirna, igračka, školskog pribora, izrada i rekonstrukcija kalupa i alata za plastiku i metal,
- dekoriranje plastike, metala, gume, kože, tekstila, papira i drva,
- obavljanje usluga punjenja tekućine u boce i posuda pod pritiskom i usluga na alatnim strojevima,
- trgovina na veliko kemijskim proizvodima i industrijskim otpacima,
- trgovina na malo neprehrambenim proizvodima,
- proizvodnja prehrambenih proizvoda,
- ugostiteljska i turistička djelatnost te
- vanjskotrgovinski poslovi uvoza i izvoza.

Poduzeće je bilo organizirano u tri odjela, dvije radne jedinice i alatnicu. Zajednički stručni poslovi obavljani su u odjelu za opće, pravne i kadrovske poslove, odjelu za financijsko računovodstvene poslove i odjelu za komercijalne poslove. Proces proizvodnje odvijao se u radnim jedinicama - proizvodnja Dubrava i proizvodnja Šenkovec, dok su u alatnici na strojevima za obradu metala izrađivani kalupi za brizganu i puhanu ambalažu.

Prije pretvaranja Poduzeća u dioničko društvo, Poduzeće i poduzeće Jelen-stolarija podnijeli su zahtjev sudskom vještaku za građevinarstvo i procjenu nekretnina Marijanu Kantoci dipl. ing. za izradu elaborata diobe objekata na temelju iskaza diobene bilance poslovnih objekata u Štefanovečkoj 2 između Poduzeća i poduzeća Jelen-stolarija. Ukupna bruto površina objekata iznosi 2 259,92 m². Poduzeće je vlasništvo bruto površine 837,79 m² (37,1%) odnosno 7/19 dijela, a poduzeće Jelen-stolarija 1 422,13 m² (62,9%), odnosno 12/19 dijela. Sudski vještak obavio je identifikaciju objekata, izmjeru veličina objekata, te utvrdio vlasničke dijelove prema iskazu predlagatelja.

Ujedno je napravljena i diobena bilanca za zemljišnu česticu katastarskog broja 7712/3. Ukupna površina zemljišta iznosi 1 383 čhv, odnosno 4 974 m². Poduzeća su u posjedu po 1/2 dijela odnosno u površini od po 2 487 m².

Za 1991. ostvaren je ukupni prihod 130.064.000.- HRD, rashod 128.876.000.- HRD, te bruto dobit 1.188.000.- HRD. Ukupna aktiva, odnosno pasiva iznosile su 56.788.000.- HRD, u protuvrijednosti 1.032.509,- DEM. Koncem 1991. Poduzeće je imalo 81 zaposlenika. Ovlaštena osoba za zastupanje u vrijeme donošenja odluke o pretvorbi bio je Stjepan Botički, dipl. oec.

2.2. Statusne i druge promjene

Jelen, poduzeće za preradu plastike, metala i trgovinu d.d., Zagreb, Štefanovečka 2 (dalje u tekstu: Društvo) upisano je u sudski registar 23. veljače 1993. Rješenjem broj Fi-2699/93. Matični broj subjekta kod Trgovačkog suda je 080014939.

Upis usklađenja općih akata sa Zakonom o trgovačkim društvima obavljen je u studenom 1995. Temeljni kapital upisan je u iznosu 1.378.000,- DEM. U sudskom registru upisivane su promjene članova uprave i nadzornog odbora.

Direktor Društva do 14. siječnja 1998. bio je Stjepan Botički, a od tada i u vrijeme obavljanja revizije pretvorbe i privatizacije (lipanj 2002.) Branko Pavlica dipl. oec.

2.3. Vlasnički povezana društva

U razdoblju od početka procesa pretvorbe i privatizacije Poduzeća do obavljanja revizije pretvorbe i privatizacije, Društvo nije osnivalo nova trgovačka društva niti je stjecalo značajnije udjele u drugim trgovačkim društvima.

3. REVIZIJA POSTUPKA PRETVORBE

3.1. Odluka o pretvorbi

Radnički savjet donio je Odluku o pretvorbi 24. lipnja 1992. Predsjednica radničkog savjeta bila je Štefica Krizmanić, zamjenica predsjednice Ivanka Beluhan, a članovi Ivica Augustin, Željko Novak, Ana Babić, Marija Lonjak, Pavle Sekulovski, Ignac Kristanović, Štefanija Dolčić, Željko Baća. Odluka o pretvorbi dostavljena je Agenciji Republike Hrvatske za restrukturiranje i razvoj (dalje u tekstu: Agencija) 29. lipnja 1992., što je u roku propisanom odredbama članka 9. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća. Uz Odluku o pretvorbi, Agenciji je dostavljena dokumentacija propisana odredbama članka 11. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća:

- program pretvorbe,
- izvještaj Službe društvenog knjigovodstva Hrvatske da je godišnji obračun za 1991. iskazan u skladu s propisima i računovodstvenim standardima,
- podaci o proizvodnim, tehnološko-tehničkim, kadrovskim i organizacijskim mogućnostima poduzeća, tržišnom položaju i ocjeni boniteta Poduzeća,
- razvojni program,
- podaci i dokazi o pravu korištenja nekretnina,
- izvod iz sudskog registra, te
- elaborat o procjeni vrijednosti Poduzeća.

Odlukom je utvrđeno da se Poduzeće pretvara u dioničko društvo prodajom dionica. Temeljni kapital dioničkog društva utvrđen je u iznosu 40.208.000.- HRD, odnosno 731.055,- DEM, a podijeljen je na 1 462 dionice pojedinačne vrijednosti 500,- DEM.

Dionice se prodaju zaposlenima i ranije zaposlenima te javnom prodajom drugim zaposlenima i građanima. Neprodane dionice prenose se fondovima u skladu sa zakonskim propisima. Direktor društva dužan je u roku 45 dana od dana završetka upisa dionica sazvati Osnivačku skupštinu dioničkog društva.

Nakon kontrole, Agencija je zatražila dopune podataka u elaboratu o procjeni vrijednosti nekretnina, te je Poduzeće koncem listopada 1992. dostavilo tražene dopune podataka.

U skladu s danim uputama, radnički savjet je donio 30. listopada 1992. dodatak Odluke o pretvorbi kojim je procijenjena vrijednost utvrđena u iznosu 75.752.000.- HRD, odnosno 1.377.309,- DEM, što je za 646.254,- DEM više u odnosu na odluku. Podijeljena je na 2 755 dionica pojedinačne nominalne vrijednosti 500,- DEM.

Dodatkom odluke određeno je da se prometna vrijednost zemljišta na lokaciji Štefanovečka 2, Zagreb površine 2 487 m² uknjiženo u z.k. ul. 33 k.č. 7712/3 u vrijednosti 4.240.335.- HRD, odnosno 77.097,- DEM (154 dionice) privremeno zadržavaju u Hrvatskom fondu za razvoj do pravomoćnog rješenja spora. Za navedenu katastarsku česticu Poduzeće i Jelen-stolarija podnijeli su u svibnju 1992. tužbu protiv Grada Zagreba, s obzirom da Grad Zagreb osporava pravo vlasništva navedenog zemljišta.

Potvrdom Agencije na namjeravanu pretvorbu, utvrđeno je da temeljni kapital Poduzeća iznosi 1.378.000,- DEM. Model pretvorbe, naveden u Potvrdi, je prodaja dionica uz popust do 50,0% vrijednosti Poduzeća i preostalih 50,0% bez prava na popust osobama iz članka 5. točka 1. i 2. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća i članka 3. stavka 2. Uredbe o izmjeni i dopuni Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća, te prijenos neprodanih dionica fondovima i Hrvatskom fondu za razvoj.

Model pretvorbe, naveden u Potvrdi, kojim se daje suglasnost na namjeravanu pretvorbu, jednak je modelu određenom Odlukom o pretvorbi.

3.1.1. Razvojni program

Razvojnim programom dane su temeljne pretpostavke razvoja Poduzeća za kratkoročno i dugoročno razdoblje.

Kratkoročno razdoblje razvoja Poduzeća, koje se predviđalo u tri godine, temeljilo se na korištenju postojećih faktora proizvodnje. U kratkoročnom razvoju Poduzeća bio je planiran rast produktivnosti, rentabilnosti i ekonomičnosti poslovanja, te ispunjenje programa u potpunosti, čime bi se stvorili uvjeti za nastavak i konkretizaciju programa u dugoročnom razdoblju.

Osnovni pravci razvoja Poduzeća dugoročno su modernizacija proizvodnje nabavom više linija za izradu ekološki prihvatljive ambalaže, te modernizacija i racionalizacija tadašnje tehnologije i sredstava rada nabavom novije i kvalitetnije opreme, razvoj programa veleprodaje i maloprodaje, izgradnja novog pogona u Šenkovcu, te ekipiranje mlađeg tima stručnjaka i zamjena tadašnjih stručnih radnika pred mirovinom.

Zbog uništenih kapaciteta plastičara za vrijeme rata u Republici Hrvatskoj očekivano je otvaranje novih tržišta, a podizanjem kvalitete i stranim ulaganjima postojale bi mogućnosti za ostvarivanje izvoza. Dinamika nabave materijalnih sredstava (polietilen, polistiren, polipropilen) planirana je u skladu s dinamikom proizvodnje, a nabava materijalnih sredstava planirana je iz obrtnih sredstava. Prosječni godišnji prihodi planirani su u iznosu 6.899.973,- DEM. Prema razvojnom programu ocijenjeno je kako postojeći proizvodni kapaciteti Poduzeća mogu optimalno proizvesti zadane količine u kratkoročnom razdoblju od tri godine. Eventualno povećanje potražnje predviđeno je riješiti uvođenjem rada u četiri smjene i angažiranjem kooperanata. Zbog dotrajalosti objekata pogona Šenkovec planirana su stalna ulaganja.

Razvojni program ne sadrži sve elemente navedene u Uputama za provedbu članka 11. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća. Nije navedena vrijednost ulaganja u modernizaciju proizvodnje odnosno vrijednost nabave novije i kvalitetnije opreme, te se ne može u potpunosti pratiti njegovo ostvarenje.

3.1.2. Program pretvorbe

Program pretvorbe donio je radnički savjet 24. lipnja 1992. Njime je predviđeno pretvaranje u dioničko društvo prodajom Poduzeća zaposlenima i ranije zaposlenima u kombinaciji s javnom prodajom drugim zaposlenim osobama i građanima. U programu je navedeno da se 50,0% procijenjene vrijednosti proda osobama s pravom prvenstva uz 20,0% popusta i otplatom u obrocima u roku od pet godina. Preostalih 50,0% procijenjene vrijednosti prodaje se bez popusta i uz obvezu jednokratne uplate u roku od 30 dana od dana upisa dionica ili uz obročno plaćanje. Prednost pri kupnji dionica bez popusta imaju zaposleni i ranije zaposleni. Programom je utvrđeno da je vrijednost stanova isključena iz procjene vrijednosti Poduzeća odlukom radničkog savjeta iz ožujka 1992. Nadalje je utvrđeno da se 154 dionice, koje predstavljaju procijenjenu vrijednost sporne nekretnine na lokaciji Zagreb, Štefanovečka 2, predlože prodati na način predviđen Programom pretvorbe ukoliko se po završetku sudskog spora odobri pravo korištenja Poduzeću.

Procijenjena vrijednost Poduzeća utvrđena je u iznosu 731.055,- DEM. Nakon kontrole

programa od strane Agencije i dostave izmijenjenih podataka, Poduzeće je 30. listopada 1992. donijelo dodatak osnovnog programa pretvorbe iz lipnja 1992. Izmijenjeni program pretvorbe usklađen je s novom odlukom o pretvorbi i potvrdom Agencije.

Nova procijenjena vrijednost Poduzeća iznosila je 1.377.309,- DEM i podijeljena je na 2 755 dionica. Vrijednost nekretnina u sporu, prema dodatku programa pretvorbe, smanjena je za 451.544,- DEM te je iznosila 77.097,- DEM.

3.1.3. Izvještaj Službe društvenog knjigovodstva Hrvatske

Služba društvenog knjigovodstva Hrvatske provjerila je zakonitost i realnost godišnjeg obračuna za 1991. o čemu je sastavila izvješće u svibnju 1992. Pri tome nije obavila postupak utvrđivanja zakonitosti i realnosti na početnim stanjima na dan 1. siječnja 1991., te nije prisustvovala popisu sredstava i izvora sredstava na dan 31. prosinca 1991.

U izvještaju je navedeno da je provedenim postupkom utvrđivanja ispravnosti i zakonitosti podataka iskazanih u godišnjem obračunu za 1991. utvrđeno da stanja sredstava i njihovih izvora (uzimajući u obzir sporno zemljište u Štefanovečkoj 2) u bilanci stanja predstavljaju stvarno stanje, a bilanca uspjeha predstavlja financijski rezultat poslovanja, te da je godišnji obračun sastavljen u skladu sa zakonskim propisima i računovodstvenim standardima. Također je navedeno da se procjena vrijednosti Poduzeća može obaviti po metodama procjene koje se temelje na knjigovodstvenim vrijednostima.

3.1.4. Elaborat o procjeni vrijednosti poduzeća

Osnovni Elaborat o procjeni vrijednosti Poduzeća izradili su zaposlenici koje je imenovao radnički savjet u lipnju 1992. u sastavu: Janja Ćosić dipl. iur. kao predsjednica, Nada Bognar dipl. oec., Zvonimir Pajtler, Martin Zidar i Sekula Sekulovski. Procijenjena vrijednost Poduzeća utvrđena je korištenjem statičkog pristupa procjeni. Procjena je obavljena u razdoblju od ožujka do lipnja 1992., a vrijednosti su procijenjene na dan 31. prosinca 1991. Na temelju odluke radničkog savjeta, vrijednost stanova nije uključena u procjenu vrijednosti Poduzeća već se prenosi u Fond za upravljanje stanovima.

Procjenu nekretnina, objekata i zemljišta, obavio je Arbitrat Commerce - poduzeće za vještačenje, trgovinu i usluge, p.o., Zagreb. Procjenu osnovnih sredstava i sitnog inventara obavio je sudski vještak Petar Petto ing. iz Zagreba. Vrijednost Poduzeća na dan 31. prosinca 1991. procijenjena je osnovnim Elaboratom u iznosu 40.208.000.- HRD, odnosno 731.055,- DEM i veća je za 104.691,- DEM od knjigovodstvene vrijednosti iskazane u bilanci stanja na dan 31. prosinca 1991. Agencija je obavila kontrolu procjene vrijednosti Poduzeća. Kontrolom je utvrđeno da je potrebno ispraviti procijenjenu vrijednost nekretnina, s obzirom da nije bila dostavljena pravovaljana dokumentacija o dokazu vlasništva nad nekretninama, pri procjeni vrijednosti zemljišta i priključaka nije primijenjena odgovarajuća vrijednost za naknadu, rentu, komunalije individualne i zajedničke potrošnje, vrijednost upravne zgrade za lokaciju Štefanovečka nerealno je procijenjena, te nije izvršena usklada površina iz diobene bilance (koja do tada nije bila dostavljena).

Osnovnim Elaboratom, nekretnine su procijenjene u iznosu 263.112,- DEM, a nakon obavljenih ispravaka, procijenjena vrijednost nekretnina povećana je za 701.571,- DEM, te

iznosi 964.683,- DEM. Nakon obavljenih ispravaka i dopuna osnovnom Elaboratu procijenjena vrijednost Poduzeća na dan 31. prosinca 1991. procijenjena je u iznosu 75.752.000.- HRD, odnosno 1.377.309,- DEM primjenom statičke metode. U odnosu na osnovni Elaborat, vrijednost Poduzeća povećana je za 35.543.970.- HRD, odnosno 646.254,- DEM. Vrijednosno značajnije promjene procijenjene vrijednosti u izmjenama Elaborata odnose se na povećanje vrijednosti zemljišta i građevinskih objekata za 701.571,- DEM.

U tablici broj 1 daje se usporedni pregled strukture knjigovodstvene i procijenjene vrijednosti Poduzeća na dan 31. prosinca 1991. prema Elaboratu o procjeni.

Tablica broj 1

Knjigovodstvena i procijenjena vrijednost Poduzeća

u DEM

Redn i broj	Naziv	Knjigovodstvena vrijednost na dan 31. prosinca 1991.	Procijenjena vrijednost- osnovni Elaborat o procjeni	Procijenjena vrijednost nakon ispravka Agencije
A	Aktiva	1.032.510,-	1.141.637,-	1.890.668,-
1.	Nematerijalna ulaganja	3.255,-	3.255,-	3.255,-
2.	Materijalna ulaganja	321.582,-	417.655,-	1.119.226,-
3.	Dugoročna financijska ulaganja	15.873,-	15.873,-	9.218,-
4.	Zalihe	244.927,-	281.836,-	296.968,-
5.	Kratkoročna potraživanja iz poslovanja	378.273,-	378.273,-	423.956,-
6.	Druga kratkoročna potraživanja	8.236,-	8.236,-	8.236,-
7.	Vrijednosni papiri i novčana sredstva	28.600,-	28.600,-	28.600,-
8.	Sredstva zajedničke potrošnje za druge potrebe	13.473,-	7.909,-	1.209,-
9.	Druga izvanposlovna sredstva	18.291,-	-	-
B	Obveze	406.146,-	410.582,-	513.359,-
1.	Dugoročne obveze	55,-	55,-	-
2.	Kratkoročne obveze iz poslovanja	206.745,-	216.746,-	177.842,-
3.	Kratkoročne financijske obveze	163.636,-	163.636,-	208.204,-
4.	Druge kratkoročne obveze	30.145,-	30.145,-	127.313,-
5.	Stanovi	5.565,-	-	-
	Vrijednost (A-B)	626.364,-	731.055,-	1.377.309,-

Knjigovodstvena vrijednost Poduzeća na dan 31. prosinca 1991. iznosila je 34.450.000.- HRD, odnosno 626.364,- DEM. Procijenjena vrijednost Poduzeća veća je za

750.945,- DEM ili za 119,9% od knjigovodstvene vrijednosti. Vrijednosno najznačajnije povećanje procijenjene vrijednosti u odnosu na knjigovodstvenu vrijednost odnosi se na materijalna ulaganja koja su povećana za 797.644,- DEM, te druge kratkoročne obveze koje su povećane za 97.167,- DEM, dok su procijenjene kratkoročne obveze manje za 28.903,- DEM od knjigovodstvene.

Procjena materijalnih ulaganja obuhvaća zemljišta, građevinske objekte i opremu te je ovom procjenom uključena i vrijednost spornih nekretnina na lokaciji Štefanovečka 2, iako Poduzeće u vrijeme izrade Elaborata nije imalo dokaz o vlasništvu odnosno pravu korištenja. Materijalna ulaganja procijenjena su u iznosu 1.119.226,- DEM, od čega se na nekretnine odnosi 964.683,- DEM, a opremu 154.543,- DEM.

Nekretnine su procijenjene u vrijednosti 964.683,- DEM, od kojih se jedna nalazi u Zagrebu, Štefanovečka 2, a druga u Šenkovcu. U osnovnom Elaboratu naznačeno je da Poduzeće za lokaciju Zagreb, Štefanovečka 2 nema dokaza o vlasništvu objekata i zemljišta, te su vrijednosti isključene iz procjene. Na zahtjev Poduzeća i poduzeća Jelen-stolarija sudski vještak za građevinarstvo i procjenu nekretnina je u listopadu 1992. izradio Elaborat diobe nekretnina poslovnih objekata radi utvrđivanja diobe i upisa objekta u zemljišne knjige po vlasnicima. Za zemljište na lokaciji u Zagrebu bio je sudski spor, s obzirom da su u svibnju 1992. Poduzeće i Jelen-stolarija podigli tužbu protiv Grada Zagreba. Riješen je u listopadu 1997. u korist Poduzeća i Jelen-stolarije. Dopunom Elaborata i zemljište i objekti uključeni su u vrijednost procjene, pa je vrijednost spornog zemljišta procijenjena na 77.097,- DEM, a građevinskih objekata na 438.657,- DEM.

Od procijenjene vrijednosti nekretnina u iznosu 964.683,- DEM na objekte, troškove komunalija individualne i zajedničke potrošnje, te troškove vanjskog uređenja odnosi se 660.034,- DEM, a na zemljište 304.649,- DEM. Na lokaciji u Zagrebu nalazi se osam objekata, čija bruto građevinska površina iznosi 954,57 m², a procijenjeni su u vrijednosti 458.670,- DEM. Objekti na lokaciji u Zagrebu sastoje se od upravne zgrade, pogona plastike, diabola, alatnice, spremišta za ulje, dva skladišta i porte. Na lokaciji u Šenkovcu nalaze se četiri objekta (skladište, hangar, pogon plastike i radionica) bruto građevinske površine 695,32 m², koji su s troškovima komunalija individualne i zajedničke potrošnje te troškova vanjskog uređenja procijenjeni u vrijednosti 201.364,- DEM. Sadašnja vrijednost objekata izračunana je na temelju procijenjene nove vrijednosti sličnih objekata, umanjene zbog starosti i trošnosti. Prema Elaboratu, sadašnja vrijednost objekata utvrđena je u iznosu 482.818,- DEM. Prosječna sadašnja jedinična cijena bruto građevinske površine svih objekata Poduzeća, uključujući troškove komunalija individualne i zajedničke potrošnje, te troškove vanjskog uređenja, prema Elaboratu iznosi 400,- DEM. Elaborat o procijenjenoj vrijednosti Poduzeća sadrži pregled s popisom i geometrijskim podacima o objektima, novu i sadašnju vrijednost, te ukupnu vrijednost i jedinične cijene po m² površine.

Zemljište ukupne površine 4 698,54 m² procijenjeno je u vrijednosti 304.649,- DEM. Vrijednost zemljišta na lokaciji u Zagrebu površine 2 487 m² z.k.ul. 33 procijenjena je na 246.715,- DEM, u što je uključena prometna vrijednost zemljišta 77.097,- DEM, priprema građevinskog zemljišta 162.676,- DEM i troškovi rente 6.942,- DEM. Prometnu vrijednost građevinskog zemljišta utvrdila su nadležna općinska tijela i iznosila je 31,- DEM/m².

Vrijednost zemljišta u Šenkovcu površine 2 211,54 m² z.k.ul. 4980 procijenjena je na 57.934,- DEM. U vrijednost zemljišta uključena je prometna vrijednost 44.231,- DEM,

priprema građevinskog zemljišta 9.152,- DEM i troškovi rente 4.551,- DEM. Prometnu vrijednost građevinskog zemljišta utvrdila su nadležna općinska tijela i iznosila je 20,- DEM/m².

Za dokaze o vlasništvu nekretnina priloženi su kupoprodajni ugovori i izvaci iz zemljišnih knjiga u kojima je navedeno da su nekretnine na lokaciji u Zagrebu općenarodna imovina, dok su nekretnine na lokaciji u Šenkovcu društveno vlasništvo s pravom korištenja za korist Poduzeća.

Procjena opreme obavljena je na temelju nabavne vrijednosti istovrsne opreme iz trgovačke mreže umanjene za odgovarajući otpis. Kada to nije bilo moguće, korištene su nabavne vrijednosti iz popisa, uz potrebne ispravke. Oprema je procijenjena po tržišnoj vrijednosti u iznosu 154.543,- DEM i povećana je u odnosu na knjigovodstvenu za 26.826,- DEM.

Materijal na zalihama na dan 31. prosinca 1991. procijenjen je prema vrijednosti materijala na dan posljednje nabavke prema tečaju DEM. Zalihe proizvodnje iskazane su prema knjigovodstvenoj vrijednosti, dok je procijenjena vrijednost gotovih proizvoda uvećana za pretpostavljeni dio dobiti Poduzeća. Ukupne zalihe procijenjene su u vrijednosti 296.966,- DEM.

3.2. Potvrda o suglasnosti na pretvorbu

Na temelju odredbi članka 13. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća Agencija je 24. studenoga 1992. dala Potvrdu na namjeravanu pretvorbu kojom je utvrđeno da se pretvorba može provesti u skladu s dostavljenom Odlukom o pretvorbi i priloženom dokumentacijom.

Postupajući prema zahtjevu Agencije od 21. kolovoza 1992. dopunjena je dokumentacija, te je izrađen novi Elaborat o procjeni vrijednosti nekretnina, objekata i zemljišta, doneseni su dodaci odluci i programu pretvorbe Poduzeća. S obzirom da su dopune dostavljene 6. studenoga 1992., Potvrda Agencije donesena je u propisanom roku od 60 dana od primitka odluke o pretvorbi i priložene dokumentacije.

Temeljni kapital utvrđen je u iznosu 429.936.000.- HRD, odnosno 1.378.000,- DEM. Primijenjen je tečaj na dan predaje potpune dokumentacije koji je za 1,- DEM iznosio 312.- HRD. Nominalna vrijednost dionica iznosila je 500,- DEM, odnosno 156.000,- HRD.

Prilogom uz Potvrdu Agencije određena je privremena zabrana raspolaganja nekretninama procijenjene vrijednosti 77.097,- DEM, odnosno 154 dionice koje su privremeno zadržane u portfelju Hrvatskog fonda za razvoj, s obzirom da je bio sudski spor kod Okružnog privrednog suda, Zagreb zbog imovinsko-pravnih odnosa u vezi zemljišta z.k.č. 7712/3 u 1/2 dijela upisane u zk.ul.br. 33 na lokaciji u Zagrebu, Štefanovečka 2. Riješen je 9. listopada 1997. u korist Društva i upisano je pravo vlasništva na spomenutoj lokaciji Rješenjem o ovrsi I-1938/97 od 30. siječnja 1998. Društvo je 24. studenoga 1998. podnijelo zahtjev za ukidanjem rezervacije za 154 dionice, protuvrijednosti 77.097,- DEM. S obzirom da su riješeni imovinsko pravni odnosi, Fond je 4. veljače 1999. donio Rješenje kojim ukida rezervaciju dionica, a rezervirane dionice mogu se privatizirati u skladu s odredbama članka 3. Zakona o privatizaciji.

3.3. Provedba programa pretvorbe

Poziv za upis i prodaju dionica uz popust i dionica bez popusta objavljen je u dnevnom tisku 2. prosinca 1992. Ponude za upis i kupnju dionica trebalo je podnijeti u roku od osam dana. Upis dionica obavljen je 21. prosinca 1992., što je u skladu s utvrđenim rokom programa pretvorbe. Uz popust i bez popusta prodano je ukupno 1 491 dionica ili 54,1% od ukupnog broja.

Zaključen je 131 ugovor sa zaposlenima i ranije zaposlenima. Dionice s popustom i bez popusta kupio je 81 dioničar. Uz popust prodano je zaposlenima i ranije zaposlenima 1 378 dionica nominalne vrijednosti 689.000,- DEM, što je 50,0% procijenjene vrijednosti Poduzeća. Dionice s popustom upisao je 81 dioničar, od kojih 77 zaposlenih i četiri ranije zaposlena. Ukupan iznos popusta iznosio je 86.046.168,- HRD, odnosno 275.789,- DEM ili 20,0% vrijednosti temeljnog kapitala. Bez popusta je prodano 113 dionica ili 4,1% od ukupnog broja, nominalne vrijednosti 56.500,- DEM. Plaćanje dionica s popustom i bez popusta ugovoreno je na obročnu otplatu u roku pet godina i gotovinom uz propisani popust od 35,0% za jednokratno plaćanje. S malim dioničarima ugovori su zaključeni 21. prosinca 1992., a rok za uplatu ugovorenog iznosa, odnosno prvog obroka bio je sedam dana od zaključivanja ugovora. Uplate su bile u ugovorenom roku, do 28. prosinca 1992. Za kupnju 1 342 dionice nominalne vrijednosti 671.000,- DEM ugovorena je obročna otplata. S pet dioničara za kupnju 92 dionice s popustom nominalne vrijednosti 46.000,- DEM i s 18 dioničara za kupnju 57 dionica bez popusta nominalne vrijednosti 28.500,- DEM ugovoreno je plaćanje gotovinom uz propisani popust od 35,0% za jednokratno plaćanje.

Poduzeće je predalo Agenciji izvještaj koji sadrži podatke o ukupnom broju i nominalnoj vrijednosti prodanih dionica, broju dionica koje se prenose Fondu i mirovinskim fondovima, te popis dioničara. Nije prodano 1 265 dionica ili 45,9% od ukupnog broja. Neprodane dionice prenesene su fondovima, u omjeru propisanom Zakonom o pretvorbi društvenih poduzeća. Hrvatskom fondu za razvoj preneseno je 895 dionica, od kojih su 154 dionice bile privremeno rezervirane zbog vođenja sudskog spora za nekretnine na lokaciji Zagreb, Štefanovečka 2, a republičkim fondovima mirovinskog i invalidskog osiguranja preneseno je 370 dionica.

Početna struktura vlasništva temeljnog kapitala Društva bila je sljedeća: mali dioničari 54,1%, Hrvatski fond za privatizaciju 32,5%, republički fondovi mirovinskog i invalidskog osiguranja 13,4%.

3.4. Upis u sudski registar

Osnivačka skupština Društva održana je 1. veljače 1993. Dioničko Društvo nastalo pretvorbom upisano je u sudski registar 23. veljače 1993. Upisana je sljedeća struktura vlasništva: mali dioničari 1 491 dionica ili 54,1%, Hrvatski fond za privatizaciju 741 dionica ili 26,9%, Republički fond mirovinskog i invalidskog osiguranja radnika Hrvatske 259 dionica ili 9,4% i Republički fond mirovinskog i invalidskog osiguranja individualnih poljoprivrednika Hrvatske 111 dionica ili 4,0% od ukupnog broja, što ukupno iznosi 2 602 dionice ili 94,4% od ukupnog broja. Prvi upis nije obavljen u skladu s Potvrdom s obzirom da nije bila upisana rezervacija za 154 dionice ili 5,6% od ukupnog broja. Ispravak temeljnog kapitala obavljen je naknadno. Temeljni kapital iznosi 429.936.000,- HRD, odnosno 1.378.000,- DEM.

4. PROMJENE VLASNIČKE STRUKTURE NAKON PRETVORBE

4.1. Dionice s popustom i bez popusta

Ugovori o kupnji 1 378 dionica s popustom i 113 dionica bez popusta zaključeni su s 81 dioničarom. Plaćanje je ugovoreno u obrocima u roku pet godina. Fond je jednom godišnje revalorizirao obroke za otplatu dionica. Na uplate koje nisu obavljene u ugovorenim rokovima obračunavane su zatezne kamate u skladu s propisima.

U skladu s odredbama Zakona o privatizaciji, Fond je u siječnju 1997. s 40 dioničara zaključio dodatke ugovorima kojima je otplata dionica produžena na rok od 20 godina.

S dioničarima koji nisu zaključili dodatke ugovoru o produženju roka otplate, a prestali su otplaćivati dionice u razdoblju od ožujka 1994. do rujna 1998., Fond je raskinuo ugovore u studenom 1998. Ugovori su raskinuti sa zakašnjenjem i do četiri godine nakon prestanka otplate.

Fond je u rujnu 1999. raskinuo ugovor s dioničarom koji je prestao otplaćivati dionice koncem 1997., a u siječnju 2000. je raskinuo ugovor s dioničarom koji je prestao otplaćivati dionice u rujnu 1998. Odredbama članka 31. Zakona o privatizaciji propisano je da se ugovor o kupnji dionica s popustom zaključen na rok do 20 godina raskida bez prethodne opomene ako nisu plaćena tri dospelja obroka. Fond nije poštovao spomenute odredbe jer su ugovori raskinuti sa zakašnjenjem i od dvije godine.

U studenom 1998. Fond je raskinuo 33 ugovora s dioničarima koji su kupili dionice bez popusta, a prestali su ih otplaćivati u listopadu 1995.

Do 2000. Fond je raskinuo ukupno 70 ugovora s dioničarima koji su prestali otplaćivati dionice, čime je portfelj Fonda povećan za 337 dionica ili 12,2% od ukupnog broja dionica. U vrijeme obavljanja revizije pretvorbe i privatizacije (lipanj 2002.) u otplati se nalazilo 37 ugovora o kupnji dionica Društva. Do lipnja 2002. otplaćena je 1 041 dionica, dok su ostale neotplaćene 604 dionice.

- Prijenos dionica malih dioničara

Društvo PTP Kemoplast d.o.o. (dalje u tekstu: Kemoplast), Zagreb zaključilo je ugovor (bez datuma) s Consult-ing d.o.o., Zagreb (MBS 080051707) kojim su regulirana međusobna prava i obveze društava Kemoplast i Consult-ing u svezi stjecanja kontrolnog paketa dionica Društva i preuzimanja upravljanja Društva od strane društva Kemoplast. Ugovorom je određeno da će se stjecanje kontrolnog paketa dionica Društva ostvariti kupnjom dionica od Fonda, fondova mirovinskog i invalidskog osiguranja, te eventualnim otkupom od malih dioničara i uzimanjem punomoći za zastupanje.

U razdoblju od 4. do 19. listopada 1995. društvo Kemoplast zaključilo je 40 ugovora o prodaji i prijenosu dionica Društva od malih dioničara. Mali dioničari o namjeri prijenosa dionica nisu obavijestili upravni odbor što nije u skladu s odredbama Statuta. Prema odredbama Statuta dioničar koji želi ustupiti dionice trećoj osobi mora o svojoj namjeri obavijestiti upravni odbor. Upravni odbor bio je obavezan ocijeniti je li takvo raspolaganje u skladu s interesima Društva, te o namjeri i uvjetima raspolaganja dionicama u roku od 15 dana obavijestiti dioničare. Dioničari koji imaju status osnivača imaju pravo prvokupa dionica.

Ujedno je propisano da dioničar koji želi iskoristiti pravo prvokupa dužan o svojoj namjeri korištenja prava prvokupa obavijestiti upravni odbor i dioničara koji želi raspolagati svojim dionicama, što nije učinjeno. Prijenos dionica odobravao je nadzorni odbor Društva u

skladu s odredbama Statuta.

Ugovori o prijenosu dionica zaključeni su u skladu s odredbama Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća. Prema zaključenim ugovorima, stjecatelj je stekao 400 otplaćenih i neotplaćenih dionica nominalne vrijednosti 200.000,- DEM ili 14,5% od ukupnog broja dionica Društva.

Društvo Kemoplast je prve uplate obavilo u travnju 1996. za 25 zaključenih ugovora, dok je za preostalih 15 uplatilo u siječnju 1997. Stjecatelj dionica po ugovorima o prijenosu preostali dug nije platio Fondu, što nije u skladu s odredbama članka 21.e Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća. Prema odredbama spomenutog Zakona stjecatelj preuzima prenositeljev dug prema Fondu iz ugovora o prodaji dionica zaključenog s Fondom. Stjecatelj stupa na prenositeljevo mjesto u tome ugovoru i preuzima sva prenositeljeva prava i obveze iz tog ugovora. Kako društvo Kemoplast nije otplaćivalo stečene dionice od siječnja 1997. Fond je u studenom 1998. raskinuo svih 40 ugovora. Nakon raskida ugovora, u vlasništvu društva Kemoplast ostalo je 189 dionica Društva ili 6,8%.

4.2. Dionice iz portfelja fondova

Po obavljenoj pretvorbi u 1992., u portfelj fondova preneseno je ukupno 1 265 dionica ili 45,9% od ukupnog broja od čega je 895 dionica preneseno u portfelj Fonda, a 370 dionica u portfelj fondova mirovinskog i invalidskog osiguranja.

4.2.1. Dionice iz portfelja Fonda

U postupku pretvorbe u 1992. Fondu je preneseno 895 dionica, odnosno 32,5% od ukupnog broja. Ovdje su uključene 154 dionice nominalne vrijednosti 77.000,- DEM koje je Fond rezervirao. Rezervacija je izvršena za nekretnine (zemljište) zbog neriješenih imovinsko pravnih odnosa. Rješenjem o ovrsi uknjiženo je pravo vlasništva Društva na spomenutoj nekretnini. Društvo je u studenom 1998. podnijelo zahtjev Fondu za ukidanje rezervacije, a kao dokaz dostavljena je presuda Općinskog suda od 9. listopada 1997., Rješenje o ovrsi od 30. siječnja 1998. te Izvadak iz zemljišnih knjiga od 4. rujna 1998., nakon čega je Fond u veljači 1999. donio rješenje o ukidanju rezervacije.

Nakon raskida ugovora s dioničarima i društvom Kemoplast, Fond je od studenoga 1998. do siječnja 2000. stekao 337 dionica Društva ili 12,2% od ukupnog broja, od čega je većinu, odnosno 319 dionica stekao u studenom 1998.

Fond je u srpnju 1995. prenio društvu Inkobrod d.d., Korčula (MBS 060026488) 728 dionica Društva.

U rujnu 1995., u skladu s odredbama članka 31. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća, Fond je bez naplate dodijelio 13 dionica Društva ratnom vojnom invalidu iz Domovinskog rata. U ožujku 1999., Fond je putem javnog nadmetanja prodao 473 dionice Društva dioničarima Društva, dok je u 2001. na burzi prodao 18 dionica dioničarima Društva. U lipnju 2002., u portfelju Fonda nije bilo dionica Društva.

- Dionice prenesene društvu Inkobrod

U travnju 1995. Vlada Republike Hrvatske donijela je Odluku o izmirenju dugovanja

brodogradilišta 3. maj iz Rijeke, kojom je utvrđeno da će dugovanje društvu Inkobrod u iznosu 6.947.082,- DEM podmiriti Fond dionicama iz portfelja. Na temelju odluke Vlade Republike Hrvatske, Fond je društvu Inkobrod 24. srpnja 1995. prenio 728 dionica Društva nominalne vrijednosti 364.000,- DEM ili 26,4% temeljnog kapitala.

Spomenute dionice društvo Inkobrod prenijelo je 24. listopada 1996. društvu Globus holding d.o.o., Zagreb (MBS 080051276), a ugovorena cijena je 291.200,- DEM, što je 80,0% nominalne vrijednosti. Globus holding prodao ih je na temelju ugovora zaključenog 31. siječnja 1997. društvu Consult-ing za 254.800,- DEM, što je 70,0% nominalne vrijednosti. Kupljenih 728 dionica Društva društvo Consult-ing prodao je 9. svibnja 1997. Tiboru Kralju iz Zagreba i Draženu Mandiću iz Zagreba po 364 dionice Društva za 70,0% nominalne vrijednosti. Tibor Kralj zastupao je društvo Consult-ing kao direktor, a Dražen Mandić kao zamjenik direktora.

Tibor Kralj je svoje 364 dionice ili 13,2% od ukupnog broja dionica, prodao 15. studenoga 1997. društvu Kemoplast. Dražen Mandić je kupljene 364 dionice prenio 16. srpnja 1997. Danijelu Brkanu iz Zagreba bez naknade, a Danijel Brkan prodao je 17. rujna 1997. društvu SIT d.d., Zagreb (MBS 080037107) za 182.000,- DEM, odnosno po nominalnoj vrijednosti. Dana 15. studenoga 1997. društvo SIT je prodao 364 dionice Društva društvu Kemoplast. Nakon svih prijenosa i prodaja, društvo Kemoplast steklo je 728 dionica ili 26,4% od ukupnog broja dionica Društva.

Od kupljenih 728 dionica Društva društvo Kemoplast je 680 dionica ili 24,7% ukupnog broja dionica prenijelo 23. travnja 1998. društvu Malinplast GmbH iz Austrije. Direktor društava, Kemoplast i Malinplast, je Tomo Kamenjašević. Dionice Društva društvo Malinplast je prodao 15. rujna 1999. Eciu Aniću iz Pazina, a potom 4. rujna 2001. društvu Locksley Ltd. iz Švicarske. Dionice su Eciu Aniću bile prodane po nominalnoj vrijednosti, odnosno 340.000,- DEM, a društvu Locksley za 80,0% nominalne vrijednosti. Za prodaju dva puta istih dionica Društvo je doznalo u rujnu 2001. kada mu se obratila javna bilježnica koja je u ime inozemne banke provjeravala prodaju 680 dionica Eciu Aniću, s obzirom da je utvrdila da su one dane u zalag za kredit društva Malinplast u Raiffeisenbank, Leibnitz. Istodobno, u rujnu 2001., društvo Locksley obratilo se Društvu sa zahtjevom za upis u knjigu dionica na dionicama za koje je Društvo saznalo da su već prodane i založene.

Društvo je 7. ožujka 2002. podnijelo tužbu Trgovačkom sudu. Dana 17. lipnja 2002. društvo Malinplast dostavilo je Društvu pisanu izjavu o raskidu ugovora o kupoprodaji dionica zaključenog 4. rujna 2001., odnosno za dionice koje su prodane društvu Locksley. U knjizi dionica društvo Malinplast upisano je kao vlasnik navedenih 680 dionica.

Odredbama članka 74. Zakona o izdavanju i prometu vrijednosnim papirima propisano je da pravna ili fizička osoba koja izravno ili putem posrednika, pribavljanjem ili otpuštanjem vrijednosnih papira pribavi ili izgubi glasačka prava na sjednici skupštine, a kada nakon pribavljanja ili otpuštanja broj glasova kojima raspolaže nadmaši ili padne ispod jednog od propisanih pragova, a najmanje 10,0% obvezna je obavijestiti osim izdavatelja i Komisiju za vrijednosne papire u roku sedam dana. Društva Globus holding, Consult-ing, Kemoplast, Malinplast i SIT, te fizičke osobe Tibor Kralj, Dražen Mandić, Danijel Brkan i Ecio Anić stjecali su i otpuštali više od 10,0% dionica Društva, a nisu obavješćivali Komisiju za vrijednosne papire što nije u skladu s odredbama članka 74. Zakona o izdavanju i prometu vrijednosnim papirima.

Društvo Locksley u rujnu 2001. je steklo 680 dionica ili 24,7% dionica Društva, a nije u propisanom roku obavijestilo Komisiju za vrijednosne papire. Međutim, nakon zaključivanja dodatka ugovoru 2. svibnja 2002. društvo Locksley dostavilo je obavijest o stjecanju dionica

Komisiji za vrijednosne papire.

- Prodaja dionica javnim nadmetanjem

Fond je u veljači 1999. objavio u dnevnom tisku poziv za podnošenje ponuda za kupnju 473 dionice Društva iz portfelja Fonda. Prema pozivu najniža cijena ponude je nominalna vrijednost dionica u iznosu 907.870,00 kn, odnosno 1.919,00 kn po dionici. Ponude za kupnju navedenih dionica prema Zapisniku s otvaranja ponuda dostavilo je društvo Termoplast d.o.o., Zagreb (MBS 080098384) i Zvonimir Pajtler koji zastupa 32 dioničara Društva. U skladu s odredbama Zakona o obveznim odnosima dioničari Društva su 12. ožujka 1999. zaključili ugovor o ortakluku-partnerstvu za kupnju dionica Društva. Ugovorom su uređena međusobna prava i obveze u odnosu na zajednički nastup u kupnji 473 dionice Društva po nominalnoj vrijednosti, raspored broja dionica po dioničaru u slučaju prihvaćanja ponude, a za osiguranje plaćanja planirano je dati zalog 30,0% otplaćenih dionica. Određeno je da je Zvonimir Pajtler ovlašten u ime i za račun dioničara Društva podnijeti ponudu, prisustvovati otvaranju ponuda, zaključiti ugovor o kupnji dionica te obaviti sve druge potrebne radnje proizašle u vezi s postupkom kupnje dionica. Za ovlaštenje je dana punomoć, a sva dobivena ovlaštenja su i učinjena. Kolegij Fonda nije prihvatio ponudu društva Termoplast, s obzirom da nije dostavljena neopoziva garancija banke s obvezom plaćanja na prvi poziv u visini od 2,0% ukupne cijene ponude.

U skladu s javnim pozivom i uvjetima ponude, 18. ožujka 1999. zaključen je ugovor o prodaji dionica Društva Zvonimiru Pajtleru. Plaćanje je ugovoreno na način da se prvi obrok u iznosu 11.825,- DEM, odnosno 5,0% plati u roku od sedam dana od zaključivanja ugovora, a preostali dio, odnosno 224.675,- DEM u 119 obroka. Prvi obrok, kao i drugi obroci koji su stigli na naplatu plaćeni su u ugovorenim rokovima.

4.2.2. Dionice iz portfelja mirovinskih fondova

Fondovima mirovinskog i invalidskog osiguranja, po obavljenoj pretvorbi u 1992., preneseno je 370 dionica ili 13,4% od ukupnog broja.

U srpnju 1995. društvo Hrvatsko mirovinsko osiguranje d.d. za financiranje i investiranje, Zagreb objavilo je u dnevnom tisku poziv za prodaju dionica i udjela iz portfelja fondova mirovinskog i invalidskog osiguranja, kojim je između ostalih na prodaju ponuđeno i 370 dionica Društva. Ponudu je dostavilo društvo Kemoplast. Prema Zapisniku sa sastanka Komisije Hrvatskog mirovinskog osiguranja za otvaranje ponuda i izbor ponuditelja od 5. rujna 1995., dostavljena ponuda prihvaćena je pod uvjetom da se skрати rok obročne otplate i ugovori kamata u visini eskontne stope Narodne banke Hrvatske.

Ugovor o prodaji 370 dionica Društva društvu Kemoplast zaključen je 22. rujna 1995. Cijena dionica jednaka je nominalnoj vrijednosti dionica u iznosu 185.000,- DEM. Plaćanje je ugovoreno na način da 15,0% ugovorene cijene, odnosno 27.750,- DEM treba platiti u roku deset dana od dana zaključivanja ugovora, a ostatak od 85,0% ugovorene cijene, odnosno 157.250,- DEM u 30 jednakih mjesečnih obroka po 5.241,66 DEM. Ugovorena je kamata na obročno plaćanje 8,5% godišnje. Prema evidenciji Hrvatskog mirovinskog osiguranja prvi obrok društvo Kemoplast je platilo 5. listopada 1995., a posljednji u svibnju 1998. u ukupnom iznosu 542.434,16 kn, odnosno 149.233,60 DEM.

Zbog kašnjenja uplate pojedinih obroka obračunane su zatezne kamate u iznosu 19.615,47 DEM. Dana 25. rujna 2001. zaključen je dodatak ugovoru prema kojem je utvrđeno da društvo Kemoplast ima obvezu od 36.000,- DEM s osnove neisplaćene 72 dionice Društva,

platiti u roku od 15 dana od dana zaključivanja dodatka ugovoru. Društvo Kemoplast je istoga dana s društvom Ekoteh d.o.o., Zagreb (MBS 080329996), zaključilo ugovor o prodaji 72 dionice, po nominalnoj vrijednosti od 500,- DEM za dionicu. Plaćanje je ugovoreno u ime društva Kemoplast, a u korist Hrvatskog mirovinskog osiguranja, što je i obavljeno 10. listopada 2001. Spomenute dionice upisane su u knjigu dionica u vlasništvo društva Ekoteh.

4.3. Otkup i prodaja vlastitih dionica

Statutom Društva nije predviđena mogućnost otkupa i prodaje vlastitih dionica. Na glavnoj skupštini održanoj 1. rujna 1999., predloženo je donošenje Odluke o izmjenama i dopunama Statuta, čime bi između ostaloga bila predviđena mogućnost stjecanja vlastitih dionica, ali prijedlog Odluke nije usvojen.

Unatoč navedenom, direktor Društva Branko Pavlica donio je 15. rujna 1999. Odluku o stjecanju vlastitih dionica pozivajući se na odredbe članka 18. Statuta Društva i odredbe članka 233. stavka 1. točke 2. Zakona o trgovačkim društvima.

Odredbama članka 18. Statuta, propisano je da uprava Društva vodi poslovanje Društva, u sklopu ove zadaće, uprava Društva napose je dužna, u skladu sa zakonom i ovim statutom, utvrđivati poslovnu politiku Društva, donositi planove u sklopu provođenja utvrđene poslovne politike, utvrđivati organizaciju Društva, voditi operativno poslovanje, voditi poslovne knjige Društva i izvješćivati druge organe Društva, te u sklopu toga donositi potrebne odluke i opće akte, ako to zakonom ili statutom izrijekom nije stavljeno u nadležnost drugog organa Društva.

Društvo je u razdoblju od rujna do prosinca 1999. kupovalo vlastite dionice od dioničara Društva koji su dionice kupili u postupku pretvorbe uz popust i bez popusta. Od 12 zaposlenika otkupljene su 132 dionice ili 4,8% od ukupnog broja dionica, nominalne vrijednosti 66.000,- DEM. Otkupljene su po cijeni u rasponu od 60,0% do 75,0% od nominalne vrijednosti, što je iznosilo ukupno 42.873,- DEM. Plaćanje je ugovoreno jednokratno ili uz otplatu na obroke do dvije godine.

Za otkup vlastitih dionica Društvo nije imalo propisane pričuve za stjecanje vlastitih dionica, što nije u skladu s odredbama članka 233. Zakona o trgovačkim društvima. U razdoblju od 1999. do 2001. vrijednost vlastitih dionica nije prelazila 10,0% udjela u temeljnom kapitalu Društva, što je u skladu s odredbama članka 233. Zakona o trgovačkim društvima.

Društvo je u 2000. vlastite dionice prodavalo zaposlenicima. Odluku o prodaji vlastitih dionica donio je direktor. U rujnu 2000. uputilo je poziv zaposlenima za podnošenje ponuda za kupnju 132 dionice nominalne vrijednosti 66.000,- DEM, koje čine 4,8% temeljnog kapitala Društva. Najniža cijena određena je u iznosu 380,- DEM. Na poziv se javio 31 ponuditelj, a svi su ponudili cijenu u iznosu 380,- DEM po dionici ili 76,0% nominalne vrijednosti, uz uvjet plaćanja 5,0% kupoprodaje cijene u roku od sedam dana od dana zaključivanja ugovora, a ostatak u jednogodišnjim obrocima na 10 godina. Nakon odustajanja pojedinih ponuditelja, 132 dionice podijeljene su između 13 ponuditelja, od čega je 12 ponuditelja kupilo po deset, a jedan 12 dionica. Dionice su prodane za ukupno 50.160,- DEM. S obzirom da je Društvo otkupljivalo vlastite dionice po cijeni u rasponu od 60,0% do 75,0% nominalne vrijednosti, a prodavalo za 76,0% nominalne vrijednosti, ostvarena je pozitivna razlika od 7.287,- DEM.

Dioničari Društva (društvo Kemoplast i Malinplast, te osam fizičkih osoba), koji su zajedno imali udjela u visini 51,0% temeljnog kapitala, podnijeli su u siječnju 2000. Trgovačkom sudu prijedlog (zahtjev) za sazivanje izvanredne skupštine. Kao razlog navedeno je uvjerenje da su povrijeđeni interesi Društva jer se pristupilo stjecanju vlastitih dionica što

nije predviđeno Statutom Društva. Ujedno se navodi, da je direktor Društva 15. rujna 1999. donio Odluku o stjecanju vlastitih dionica, unatoč tome što Skupština, održana 1. rujna 1999., nije prihvatila prijedlog izmjena Statuta u vezi stjecanja vlastitih dionica.

U Rješenju Trgovačkog suda od 23. ožujka 2000., navodi se da po ocjeni suda odluka o stjecanju vlastitih dionica nije bila pravno moguća. Nadalje se navodi da Zakonom o trgovačkim društvima nije izričito propisano da stjecanje vlastitih dionica mora biti propisano Statutom, ali se ne smiju povrijediti druge odredbe Statuta, a naročito one koje se odnose na prekoračenje ovlasti uprave. U donesenom Rješenju citirane su odredbe članka 242. stavka 2. Zakona o trgovačkim društvima, a kojima je propisano da se članovi uprave moraju u vođenju poslova držati ograničenja koja su im postavljena statutom, odlukama nadzornog odbora i glavne skupštine društva. Ujedno je navedeno da je prekoračena ovlast uprave ograničena Statutom, jer je predsjednik uprave odmah nakon održavanja glavne skupštine donio odluku o stjecanju vlastitih dionica iako je na skupštini odlučeno drugačije. Prema mišljenju Suda, povrijeđeni su interesi Društva jer je predsjednik uprave prekoračio ovlaštenja propisana odredbama članka 18. Statuta. Trgovački sud, donesenim Rješenjem, ovlastio je dioničare (društvo Kemoplast i Malinplast, te osam fizičkih osoba) da sami sazovu izvanrednu skupštinu dioničara Društva.

Izvanredna skupština održana je 27. svibnja 2000. s ciljem izglasavanja nepovjerenja upravi Društva, opoziva članova nadzornog odbora i izbora novih. Izglasano je nepovjerenje upravi, ali članovi nadzornog odbora nisu opozvani. Na izvanrednoj skupštini direktor Branko Pavlica priložio je Izvješće kojim obrazlaže kupnju vlastitih dionica.

5. VLASNIČKA STRUKTURA U VRIJEME OBAVLJANJA REVIZIJE I POSLOVANJE DRUŠTVA

5.1. Vlasnička struktura u vrijeme obavljanja revizije

Knjiga dionica ustrojena je u Društvu. U lipnju 2002. Društvo je Središnjoj depozitarnoj agenciji podnijelo zahtjev za primitak u članstvo. Do dana obavljanja revizije Središnja depozitarna agencija nije preuzela vođenje knjige dionica Društva.

U tablici broj 2 daje se pregled vlasničke strukture Društva u vrijeme obavljanja revizije pretvorbe i privatizacije (lipanj 2002.) prema knjizi dionica.

Tablica broj 2

Dioničari Društva u vrijeme obavljanja revizije

Red. broj	Dioničari	Broj dionica	Vrijednost u DEM	% udjela u kapitalu
1.	mali dioničari (56 dioničara)	1 429	714.500,-	51,8
2.	Malinplast GmbH	680	340.000,-	24,7
3.	Kemoplast d.o.o.	575	287.500,-	20,9
4.	Ekoteh d.o.o.	72	36.000,-	2,6
Ukupno		2 756	1.378.000,-	100,0

5.2. Podaci o poslovanju prema temeljnim financijskim izvještajima

Reviziju financijskih izvještaja za 1995., 1997. i 1998. obavilo je društvo A-proma revizija d.o.o., Zagreb., dok je za 2000. obavilo društvo Gor-ko d.o.o., Zagreb (MBS 080050206). Za 1996. i 1999. nije obavljena revizija financijskih izvještaja.

U izvješćima o obavljenoj reviziji financijskih izvještaja za 1995. i 1997. dano je mišljenje da financijski izvještaji realno i objektivno prikazuju financijsko stanje, rezultate poslovanja i novčane tijekove, osim određenih učinaka spomenutih u izvještajima. U izvješću o obavljenoj reviziji financijskih izvještaja za 1995. dano je mišljenje ograničenja potvrđivanja početnih stanja jer nije obavljena revizija financijskih izvještaja za 1994. Ujedno nije izraženo mišljenje o realnosti i objektivnosti iskazanog stanja zaliha na dan 31. prosinca 1995. Revizijom je utvrđeno da postojećim načinom evidentiranja utroška i iskazivanja stanja zaliha nije moguće postići realnost i ispravnost s obzirom da su utrošci sirovina, kao i obračuni proizvodnje evidentirani na temelju nedovoljno pouzdanih evidencija. Za 1997. nije izraženo mišljenje o realnosti i objektivnosti iskazanog stanja zaliha, unaprijed plaćenih troškova i goodwill-a, te iskazanih rashoda proisteklih evidentiranjem spomenutih pozicija imovine. Za 1998. društvo A-proma revizija dalo je uvjerenje o temeljnim financijskim izvještajima, te je u pisanom obliku izjavilo da nije stečeno uvjerenje kako pregledana financijska izvješća daju istinit i fer prikaz u skladu sa zakonskim propisima i Međunarodnim računovodstvenim standardima.

Utvrđene nepravilnosti odnose se na precijenjena potraživanja od kupaca i prihode od kamata, obračun proizvodnje koji nije obavljan u skladu s Međunarodnim računovodstvenim standardima, neustrojene analitičke evidencije nedovršene proizvodnje, nepravilno evidentiranje obračuna proizvodnje i prijenosa troškova, kao i razvrstavanje i otpisivanje vrijednosti sitnog inventara, precijenjenu dugotrajnu imovinu, a podcijenjene troškove.

Financijski izvještaji za 2000. su prema mišljenju revizora realno i objektivno prikazivali financijsko stanje Društva, rezultate poslovanja i promjene u novčanim tijekovima u skladu s Međunarodnim računovodstvenim standardima i Zakonom o proračunu.

U tablici broj 3 daje se pregled osnovnih podataka o poslovanju u razdoblju od 1995. do 2001., prema temeljnim financijskim izvještajima.

Tablica broj 3

Pokazatelji poslovanja Društva prema temeljnim financijskim izvještajima
u razdoblju od 1995. do 2001.

u kn

Redni broj	Pokazatelji	1995.	1996.	1997.	1998.	1999.	2000.	2001.
1.	Prihodi	8.443.224,10	9.431.427,76	8.398.764,56	7.085.077,13	6.530.340,27	5.765.051,68	6.024.306,60
2.	Rashodi	8.979.125,39	9.417.680,89	8.385.012,71	7.484.742,20	6.748.027,76	6.324.090,52	6.010.240,13
3.	Dobit financijske godine nakon oporezivanja	-	13.746,87	13.751,85	-	-	-	14.066,47
4.	Gubitak nakon oporezivanja	535.901,29	-	-	399.665,07	217.687,49	559.038,84	-
5.	Dugotrajna imovina	5.060.287,81	5.038.222,70	5.661.475,54	5.470.457,04	5.541.076,51	5.412.797,12	5.226.100,94
6.	Potraživanja	962.112,48	1.418.317,12	1.726.288,39	2.181.614,40	2.666.212,85	2.274.386,36	1.788.002,20
7.	Druga kratkotrajna imovina	2.346.409,76	1.336.548,27	1.179.669,37	723.456,13	480.198,31	467.142,20	779.337,41
8.	Kapital i pričuve	7.846.585,90	7.457.254,15	7.471.006,00	7.071.340,93	6.853.653,44	6.294.614,60	6.308.681,07
9.	Dugoročne obveze	-	-	749.122,08	541.960,81	328.109,50	248.668,02	-
10.	Kratkoročne obveze	540.618,85	479.846,20	371.055,72	807.225,83	1.505.724,73	1.611.043,06	1.484.759,48
11.	Ukupno aktiva, odnosno pasiva	8.387.204,75	7.937.100,35	8.591.183,80	8.420.527,57	8.687.487,67	8.154.325,68	7.793.440,55
12.	Broj zaposlenih na koncu godine	67	52	46	44	41	34	33

U razdoblju poslije pretvorbe Društvo je ostvarivalo dobit za 1993., 1994., 1996., 1997. i 2001. Značajnija dobit ostvarena je za 1993. u iznosu 403.922.823.- HRD, od čega je 203.922.823.- HRD raspodijeljeno u pričuve Društva, a 200.000.000.- HRD za dividendu dioničarima. Dividenda za 1993. isplaćena je u cijelosti u 1994. svim malim dioničarima koji su imali pravo na isplatu u ukupnom iznosu 53.006,77 kn, te Fondu u iznosu 120.142,72 kn i fondovima mirovinskog i invalidskog osiguranja u iznosu 26.850,51 kn.

Koncem 2001. kapital i pričuve iznose 6.308.681,07 kn, od čega temeljni kapital 5.098.600,00 kn, pričuve 1.196.014,60 kn i dobit tekuće godine 14.066,47 kn.

Prema podacima iz temeljnih financijskih izvještaja, za razdoblje od 1997. do 2001., ostvareni ukupni prihodi bili su u padu, a za 2001. došlo je do porasta ukupnih prihoda. Za 2001. ukupni prihodi ostvareni su u iznosu 6.024.306,60 kn, što je za 4,5% više od prihoda ostvarenih za 2000., odnosno 28,6% manje od prihoda ostvarenih za 1995. Ostvareni prihodi za prvo polugodište 2002., iznose 3.632.872,17 kn.

Potraživanja koncem 2001. iznose 1.788.002,20 kn.

Do 1997. Društvo nije imalo dugoročnih obveza, u 1997. iznosile su 749.122,08 kn, a odnose se na kredit Imex banke d.o.o., Split. Zahtjev za odobrenje kredita za nabavu stroja i dodatne opreme podnio je direktor Društva, u srpnju 1997. Ugovor o kreditu zaključen je u rujnu 1997. kojim je odobren kunski revolving kredit za redovno poslovanje u ukupnom iznosu 1.200.000,00 kn s višekratnim rokom korištenja do rujna 2000. i godišnjom kamatom 20,0%. Rokovi vraćanja pojedinog dijela kredita regulirani su dodacima ugovora. Navedenim kreditom plaćen je 8. rujna 1997. predujam društvu Malinplast u iznosu 210.000,- DEM, odnosno 749.122,08 kn, za stroj za oblikovanje puhanjem Soffiatrice CFBI 20000 DA i dodatnu opremu. Kredit je otplaćen u lipnju 2001. Stroj i dodatna oprema nisu isporučeni, zbog čega je Društvo u travnju 1999. podnijelo Trgovačkom sudu u Zagrebu tužbu protiv društva Malinplast radi povrata novca i naknade štete. U rujnu 1999. Društvo je podnijelo prijedlog za donošenje rješenja o određivanju privremene mjere oduzimanjem i pohranom 680 dionica u vlasništvu društva Malinplast. Trgovački sud je 7. studenoga 2000. donio presudu prema kojoj je Malinplast dužan vratiti primljeni iznos na ime kupovine u kunskoj protuvrijednosti 210.000,- DEM, dok podneseni prijedlog sud nije prihvatio. Protiv rješenja donesenog 7. studenoga 2000. Društvo je izjavilo žalbu te predložilo da se usvoji zahtjev za izdavanje privremene mjere, odnosno da Društvu dosudi parnični trošak u punom iznosu.

Pored podnesene tužbe protiv društva Malinplast, Društvo je podnijelo kaznenu prijavu protiv Tome Kamenjaševića (direktor Malinplasta) u ožujku 2000., zbog neisporučenog stroja.

Mali dioničari, njih 26, podnijeli su Općinskom državnom odvjetništvu prijedlog za kazneni progon (bez datuma) protiv Tome Kamenjaševića i Stjepana Botičkog zbog sumnje da su protupravnim radnjama Društvu nanijeli znatnu materijalnu štetu. U prijedlogu se navodi da je Tomo Kamenjašević po preuzimanju većinskog paketa dionica postao glavni dobavljač repromaterijala u Društvu i prodavao ga Društvu po znatno višim cijenama nego su bile na tržištu, društvu Malinplast Društvo je uplatilo 210.000,- DEM za kupnju stroja koji nije isporučen, obveze društva Malinplast prema Društvu iznose 46.000,- DEM za izvoz vješalica, za što je podnesena tužba Trgovačkom sudu broj XXVI-P-6537/2000. Ujedno se navodi da su Tomo Kamenjašević i Stjepan Botički veliki dio proizvoda prodavali preko društva Kemoplast po znatno nižim cijenama, te dug prema Društvu za isporučene proizvode iznosi 240.000,00 kn, radi čega je podnesena tužba Trgovačkom sudu pod brojem XXIV-OVrV-12427/99, kao i da su prodali 791 dionicu Zagrebačke banke koje su bile u vlasništvu Društva po 30,0% nižoj cijeni nego su toga dana kotirale na burzi. Ukupna šteta prema prijedlogu za kazneni progon iznosi približno 400.000,- DEM s kamatama i troškovima.

Kratkoročne obveze koncem 1995. iznosile su 540.618,85 kn, i do 1998. se smanjuju, a od tada do 2001. počinju rasti, te su 2000. iznosile 1.611.043,06 kn. U 2001. kratkoročne obveze se smanjuju u odnosu na 2000. te su iznosile 1.484.759,48 kn. Od ukupno iskazanih kratkoročnih obveza u 2001. na kratkoročne kredite odnosi se 977.677,74 kn, a na obveze prema dobavljačima i druge obveze 507.081,74 kn. U razdoblju od 1998. do 2001. korišteni su kratkoročni krediti za potrebe tekućeg poslovanja od društava Birotehnika, Zagreb (MBS 080247253) i Zagrebačka banka d.d., Zagreb (MBS 080000014).

Nakon provedene pretvorbe Društvo nije prodavalo nekretnine koje su bile uključene u procijenjenu vrijednost Poduzeća niti su izvršena značajnija ulaganja. Dio poslovno skladišnog prostora na lokaciji Šenkovec, Zagrebačka 18, površine 216 m² iznajmljen je u svibnju 2001. fizičkoj osobi Andrei Čelić Šenkovec, vlasnici obrta Bukovača na neodređeno vrijeme. Mjesečna najamnina ugovorena je u iznosu 2.000,00 kn i nije redovito naplaćivana, te su potraživanja za obračunanu najamninu u lipnju 2002. iznosila 21.000,00 kn.

Razvojnim programom planirana je modernizacija proizvodnje nabavom više linija za izradu ambalaže od polietilenteraftalata, izgradnja novog pogona u Šenkovcu, razvoj programa veleprodaje i maloprodaje, modernizacija i racionalizacija tadašnje tehnologije i sredstava rada nabavom novije i kvalitetnije opreme, te ekipiranje mlađeg tima stručnjaka, što nije ostvareno. Koncem 1991. Poduzeće je imalo 81 zaposlenika i od tada se broj zaposlenika u Društvu smanjuje. Koncem 1995. bilo je 67, a koncem 2001. bila su 33 zaposlenika. Broj zaposlenika se smanjivao zbog odlazaka u mirovinu i sporazumnog raskida ugovora o radu. Prosječno isplaćena mjesečna neto plaća po zaposleniku u prosincu 2001. iznosila je 3.051,45 kn, što je za 60,4% više nego u prosincu 1995.

6. OCJENA PROVEDBE POSTUPKA PRETVORBE I PRIVATIZACIJE

Obavljena je revizija pretvorbe i privatizacije društvenog poduzeća Jelen, Zagreb.

Revizijom su obuhvaćeni dokumenti, odluke, poslovne knjige, ugovori i drugi akti na temelju kojih je obavljena pretvorba i privatizacija, radi provjere jesu li pretvorba i privatizacija provedene u skladu s odredbama Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća, Zakona o privatizaciji i drugih posebnih propisa.

Postupci revizije pretvorbe i privatizacije provedeni su u skladu s revizijskim standardima Međunarodne organizacije vrhovnih revizijskih institucija - INTOSAI.

6.1. Ocjena postupka pretvorbe

Postupak pretvorbe društvenog poduzeća Jelen, Zagreb, obavljen je u skladu s odredbama Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća.

6.2. Ocjena postupaka privatizacije

Postupci privatizacije nisu obavljani u potpunosti u skladu sa zakonskim odredbama. Revizijom su utvrđene sljedeće nepravilnosti:

- Društvo Kemoplast je u razdoblju od 4. do 19. listopada 1995. zaključilo 40 ugovora o kupnji i prijenosu dionica Društva od malih dioničara. Prema zaključenim ugovorima, društvo Kemoplast steklo je 400 otplaćenih i neotplaćenih dionica nominalne vrijednosti 200.000,- DEM ili 14,5% od ukupnog broja dionica Društva. Mali dioničari nisu obavijestili upravni odbor o namjeri prijenosa dionica, što nije u skladu s odredbama Statuta. Prema odredbama Statuta, dioničar koji želi ustupiti dionice trećoj osobi mora o svojoj namjeri obavijestiti upravni odbor, koji je o namjeri i uvjetima raspolaganja dionicama obavezan obavijestiti dioničare u roku 15 dana.

- Uvidom u knjigu dionica i dokumentaciju Društva, utvrđeno je da je u razdoblju od 24. listopada 1996. do 31. siječnja 1997., društvo Globus holding d.o.o. bilo vlasnik 728 dionica ili 26,4% temeljnog kapitala, a od 31. siječnja 1997. vlasnik dionica bilo je društvo Consulting d.o.o., Tibor Kralj i Dražen Mandić bili su vlasnici po 364 dionice ili po 13,2% temeljnog kapitala od 9. svibnja 1997., Danijel Brkan od 16. srpnja 1997. bio je vlasnik 364 dionice, a od 17. rujna 1997. vlasnik 364 dionice bilo je društvo SIT d.d., od 15. studenoga 1997. društvo Kemoplast vlasnik je 728 dionica ili 26,4% temeljnog kapitala.

Od 728 dionica, društvo Kemoplast je 680 dionica ili 24,7% temeljnog kapitala prenijelo 23. travnja 1998. društvu Malinplast GmbH iz Austrije. Od 15. rujna 1999. vlasnik 680 dionica je Ecio Anić iz Pazina, a od 4. rujna 2001. vlasnik dionica je i društvo Locksley Ltd. iz Švicarske. Za dvostruku prodaju istih dionica, Društvo je doznalo u rujnu 2001., nakon što je javni bilježnik u ime inozemne banke provjeravao prodaju 680 dionica Eciu Aniću. Utvrđeno je da su dionice dane u zalog za kredit društva Malinplast u Raiffeisenbank, Leibnitz. Istodobno, u rujnu 2001., društvo Locksley obratilo se Društvu sa zahtjevom za upis u knjigu dionica na dionicama za koje je Društvo saznalo da su već prodane i založene. Dana 17. lipnja 2002. društvo Malinplast dostavilo je Društvu pisanu izjavu o raskidu ugovora o kupoprodaji dionica zaključenog 4. rujna 2001., odnosno za dionice koje su prodane društvu Locksley. U knjizi dionica društvo Malinplast upisano je kao vlasnik spomenutih 680 dionica.

Odredbama članka 74. Zakona o izdavanju i prometu vrijednosnim papirima, propisano je da pravna ili fizička osoba koja izravno ili putem posrednika, pribavljanjem ili otpuštanjem vrijednosnih papira pribavi ili izgubi glasačka prava na sjednici skupštine, a kada nakon pribavljanja ili otpuštanja broj glasova kojima raspolaže nadmaši ili padne ispod jednog od propisanih pragova, a najmanje 10,0% obvezna je obavijestiti osim izdavatelja i Komisiju za vrijednosne papire u roku sedam dana. Društva Globus holding, Consult-ing, Kemoplast, Malinplast i SIT, te fizičke osobe Tibor Kralj, Dražen Mandić, Danijel Brkan i Ecio Anić su stjecali i otpuštali više od 10,0% dionica Društva, a nisu obavijestili Komisiju za vrijednosne papire, što nije u skladu s odredbama članka 74. Zakona o izdavanju i prometu vrijednosnim papirima. Društvo Locksley u rujnu 2001. je steklo 680 dionica ili 24,7% dionica Društva, a nije u propisanom roku obavijestilo Komisiju za vrijednosne papire. Međutim, nakon zaključivanja dodatka ugovoru 2. svibnja 2002. društvo Locksley dostavilo je obavijest o stjecanju dionica Komisiji za vrijednosne papire.

- Statutom Društva nije predviđena mogućnost otkupa i prodaje vlastitih dionica. Na glavnoj skupštini, održanoj 1. rujna 1999., predloženo je donošenje Odluke o izmjenama i dopunama Statuta, čime bi, između ostaloga, bila predviđena mogućnost stjecanja vlastitih dionica, ali prijedlog odluke nije usvojen. Unatoč navedenome, direktor Društva Branko Pavlica donio je 15. rujna 1999. Odluku o stjecanju vlastitih dionica. Društvo je u razdoblju od rujna do prosinca 1999. kupovalo vlastite dionice od dioničara Društva. Otkupljene su 132 dionice ili 4,8% od ukupnog broja dionica za 42.873,- DEM. Prodane su u prosincu 2000. za 50.160,- DEM.

Dioničari Društva (društvo Kemoplast i Malinplast, te osam fizičkih osoba), koji su zajedno imali udjel u visini 51,0% temeljnog kapitala, podnijeli su u siječnju 2000. Trgovačkom sudu prijedlog (zahtjev) za sazivanje izvanredne skupštine. Kao razlog navedeno je uvjerenje da su povrijeđeni interesi Društva, jer se pristupilo stjecanju vlastitih dionica, što nije predviđeno Statutom Društva. U Rješenju Trgovačkog suda od 23. ožujka 2000., navodi se da po ocjeni suda odluka o stjecanju vlastitih dionica nije bila pravno moguća.

Nadalje se navodi da Zakonom o trgovačkim društvima nije izričito propisano da stjecanje vlastitih dionica mora biti propisano Statutom, ali se ne smiju povrijediti druge odredbe Statuta, a naročito one koje se odnose na prekoračenje ovlasti uprave.

U donesenom Rješenju, citirane su odredbe članka 242. stavka 2. Zakona o trgovačkim društvima, kojima je propisano da se članovi uprave moraju u vođenju poslova držati ograničenja koja su im postavljena statutom, odlukama nadzornog odbora i glavne skupštine društva. Ujedno je navedeno da je prekoračena ovlast uprave ograničena Statutom, jer je predsjednik uprave odmah nakon održavanja glavne skupštine donio odluku o stjecanju vlastitih dionica, iako je na skupštini odlučeno drugačije. Prema mišljenju Suda, povrijeđeni su interesi Društva jer je predsjednik uprave prekoračio ovlaštenja koja su propisana odredbama članka 18. Statuta. Za otkup vlastitih dionica Društvo nije imalo propisane pričuve za stjecanje vlastitih dionica, što nije u skladu s odredbama članka 233. Zakona o trgovačkim društvima, kojim je propisano da je stjecanje vlastitih dionica dopušteno samo ako društvo stvori propisane pričuve koje po zakonu ili po statutu mora imati, a koje se ne smiju koristiti za isplate dioničarima.

Ciljevi razvojnog programa bili su modernizacija proizvodnje nabavom više linija za izradu ambalaže od polietilenteraftalata, izgradnja novog pogona u Šenkovcu, razvoj programa veleprodaje i maloprodaje, modernizacija i racionalizacija tadašnje tehnologije i sredstava rada nabavom novije i kvalitetnije opreme, te ekipiranje mlađeg tima stručnjaka. Razvojni program ne sadrži sve elemente navedene u Uputama za provedbu članka 11. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća. Nije navedena vrijednost ulaganja u modernizaciju proizvodnje odnosno vrijednost nabave novije i kvalitetnije opreme, te se ne može u potpunosti pratiti njegovo ostvarenje.

Ciljevi iz razvojnog programa djelomično su ostvareni. Nakon provedene pretvorbe, nisu izvršena značajnija ulaganja u modernizaciju proizvodnje (u rujnu 1997. dan je predujam u iznosu 210.000,- DEM za kupnju stroja za oblikovanje puhanjem Soffiatrice CFBI 20000 DA i dodatnu opremu, koji nisu isporučeni), nije izgrađen novi pogon u Šenkovcu, te nije ekipiran mlađi tim stručnjaka.

S obzirom da je broj zaposlenika smanjen s 81 u 1991. na 33 zaposlenika koncem 2001., da je za 1995., 1998., 1999. i 2000. iskazan gubitak, te da su ciljevi razvojnog programa djelomično ostvareni, nisu ostvareni ciljevi privatizacije propisani odredbama članka 1. Zakona o privatizaciji.

7. OČITOVANJE ZAKONSKOG PREDSTAVNIKA PRAVNE OSOBE

7.1. Zakonski predstavnik trgovačkog društva Jelen d.d. u svom očitovanju od 1. listopada 2002. navodi da Izvješće o obavljenoj reviziji pretvorbe i privatizacije objektivno prikazuje utvrđene činjenice tijekom provedenog postupka pretvorbe i privatizacije, osim odluke uprave o stjecanju vlastitih dionica Društva. Obrazlažu da odluka o stjecanju vlastitih dionica Društva nije u suprotnosti s odredbama Zakona o trgovačkim društvima jer Zakon o trgovačkim društvima niti jednom svojom odredbom ne propisuje obvezu dioničkom društvu da u svojem Statutu uredi materiju stjecanja vlastitih dionica kao uvjet da bi ono bilo dopušteno. Nadalje obrazlaže, da je Zakon o trgovačkim društvima uredio institut vlastitih dionica upravo zato da ograniči autonomiju samog društva da svojim statutom uređuje pitanje stjecanja vlastitih dionica, koje predstavljaju izuzetak od pravila i dopušteno je točno u određenim slučajevima. Također navode, da je člankom 173. stavak 3. Zakona o trgovačkim društvima utvrđeno koje sve odredbe mora sadržavati statut dioničkog društva, a među njima nema odredbi o vlastitim dionicama. Ujedno obrazlaže, da kako je pitanje vlastitih dionica uređeno u šest članaka Zakona o trgovačkim društvima, a niti jedan od njih ne predviđa mogućnost da se neka od uređenih pitanja drugačije urede statutom, statuti dioničkih društava mogli bi jedino (ali ne i morali) sadržavati odredbe o vlastitim dionicama, koje bi bile ništa drugo nego prijepis odredaba Zakona o trgovačkim društvima.

7.2. U Izvješću o obavljenoj reviziji pretvorbe i privatizacije društvenog poduzeća Jelen, Zagreb ne navodi se da je odluka o stjecanju vlastitih dionica u suprotnosti s odredbama Zakona o trgovačkim društvima, nego da nije poštivana odluka skupštine, s obzirom da predloženo donošenje Odluke o izmjenama i dopunama Statuta, u kojem je između ostalog bila predviđena mogućnost stjecanja vlastitih dionica, nije usvojeno. Kako je predsjednik uprave odmah nakon održavanja glavne skupštine donio odluku o stjecanju vlastitih dionica, iako je na skupštini odlučeno drugačije, iz navedenog proizlazi, da se nije poštivala odluka skupštine čime je predsjednik uprave prekoračio ovlaštenja koja su propisana odredbama članka 18. Statuta, a što je potvrdio i Trgovački sud u donesenom Rješenju od 23. ožujka 2000.

Prema odredbama članka 7. stavka 3. Zakona o državnoj reviziji (Narodne novine

70/93, 48/95, 105/99 i 44/01) na ovo Izvješće zakonski predstavnik može staviti prigovor u roku od 8 dana od dana njegova primitka.

O prigovoru odlučuje glavni državni revizor.

Prigovor se dostavlja Državnom uredu za reviziju, Zagreb, Albrechtova 42.

Ovlašteni državni revizori:

Davorka Baković, dipl. oec.

Zrinka Solić, dipl. oec.

Izvješće uručeno dana: _____

Primitak potvrđuje: _____
(žig i potpis)

1. Radnički savjet:

Štefica Krizmanić, predsjednica, Ivanka Beluhan, zamjenica predsjednice, članovi: Ivica Augustin, Željko Novak, Ana Babić, Marija Lonjak, Pavle Sekulovski, Ignac Kristanović, Štefanija Dolčić i Željko Baća

2. Upravni odbor:

Branko Pavlica, predsjednik od 11. siječnja 1993. do 28. ožujka 1993.

Damir Kovaček, od 11. siječnja 1993. do 28. ožujka 1993.

Davor Kovačević, od 11. siječnja 1993. do 28. ožujka 1993.

Ignac Kristanović, od 11. siječnja 1993. do 28. ožujka 1993.

Štefanija Dolčić, od 11. siječnja 1993. do 28. ožujka 1993.

Janja Ćosić, predsjednica od 29. ožujka 1993. do 22. listopada 1995.

Elizabeta Miličić, od 29. ožujka 1993. do 22. listopada 1995.

Zvonimir Pajtler, od 29. ožujka 1993. do 22. listopada 1995.

Barbara Brckan, od 29. ožujka 1993. do 22. listopada 1995.

Zvonko Šakić, od 29. ožujka 1993. do 22. listopada 1995.

3. Nadzorni odbor:

Tomo Kamenjašević, predsjednik od 23. listopada 1995. do 14. listopada 1998.

Janja Ćosić, od 23. listopada 1995. do 14. listopada 1998.

Mirjana Bulić, od 23. listopada 1995. do 14. listopada 1998.

Janja Ćosić, predsjednica od 15. listopada 1998.

Zvonimir Pajtler, od 15. listopada 1998.

Vladimir Konjevod, od 15. listopada 1998. do 16. listopada 2000.

Ignac Kristanović, od 17. listopada 2002.

4. Direktor:

Stjepan Botički, direktor od 11. siječnja 1993. do 12. siječnja 1998.

Branko Pavlica, direktor od 13. siječnja 1998.